

VERORDENING (EEG) Nr. 1533/93 VAN DE COMMISSIE

van 22 juni 1993

tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor de toekenning, in de graansektor, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, en met name op de artikelen 13 en 16,

Overwegende dat voor de onder de gemeenschappelijke marktordening voor granen begrepen produkten bij verstoring van de markt uitvoerrestituties, correctiebedragen en, als bijzondere maatregel, uitvoerheffingen moeten worden vastgesteld, met inachtneming van bepaalde criteria die worden vastgesteld om het verschil tussen de noteringen en prijzen van deze produkten in de Gemeenschap en die op de wereldmarkt te kunnen overbruggen;

Overwegende dat wegens de uiteenlopende prijzen waartegen granen door de verschillende uitvoerlanden op de wereldmarkt worden aangeboden, met name rekening dient te worden gehouden met de verschillende aanvoerkosten en dat bij de vaststelling van de restitutie dient te worden uitgegaan van het verschil tussen de representatieve prijzen in de Gemeenschap en de gunstigste noteringen en prijzen op de wereldmarkt;

Overwegende dat, om de uitvoer van meel, gries en griesmeel, alsmede van mout mogelijk te maken, bij de vaststelling van de restitutie enerzijds van de prijzen van de basisgranen en van de hoeveelheden daarvan die voor de vervaardiging van de betrokken produkten nodig zijn, alsmede van de waarde van de bijprodukten dient te worden uitgegaan en anderzijds van de afzetmogelijkheden en -voorwaarden voor deze produkten op de wereldmarkt;

Overwegende dat krachtens artikel 13, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 de restitutie bij de uitvoer van de in artikel 1, onder c), van die verordening bedoelde produkten vooraf kan worden vastgesteld; dat met het oog op de internationale termijnhandel in die produkten, de restitutie voor een uitvoertransactie die later plaatsvindt, vooraf dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat, aangezien geen drempelprijs wordt vastgesteld voor de produkten van GN-code 1107, de

restitutie voor die produkten dient te worden aangepast, uitgaande van de drempelprijs van het basisprodukt, vermenigvuldigd met een verwerkingscoëfficiënt;

Overwegende dat de toepassing van de in artikel 13, lid 4, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde correctiebedragen vergt dat deze naargelang van de bestemming van de uit te voeren produkten kunnen worden gedifferentieerd;

Overwegende dat met het oog op een doeltreffend beheer van de Gemeenschapsfinanciën en op de uitvoermogelijkheden voor de produkten dient te worden bepaald dat de restitutie en de heffingen bij uitvoer voor de in artikel 1, onder a) en b), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde produkten via een inschrijvingsprocedure voor een bepaalde hoeveelheid kunnen worden vastgesteld;

Overwegende dat, om alle gegadigden in de Gemeenschap een gelijke behandeling te garanderen, de openbare inschrijvingen volgens uniforme regels dienen te worden gehouden; dat daartoe in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* samen met het besluit tot het houden van de inschrijving een bericht van inschrijving dient te worden bekendgemaakt;

Overwegende dat de offertes de nodige gegevens dienen te bevatten om deze te kunnen beoordelen, en vergezeld moeten gaan van bepaalde formele verbintenissen;

Overwegende dat het dienstig is een maximumuitvoerrestitutie of een minimumuitvoerheffing vast te stellen; dat door deze werkwijze alle hoeveelheden waarvoor een dergelijke vaststelling geldt, kunnen worden toegewezen;

Overwegende dat zich marktomstandigheden kunnen voordoen waarbij de economische aspecten van de voorgenomen uitvoer niet tot de vaststelling van een uitvoerrestitutie of uitvoerheffing leiden, maar meebrengen dat niet wordt toegewezen;

Overwegende dat met een inschrijvingszekerheid dient te worden gegarandeerd dat de hoeveelheden worden uitgevoerd met het in het kader van de inschrijving afgegeven certificaat; dat deze verbintenis slechts kan worden nagekomen, wanneer de offerte wordt gehandhaafd; dat de zekerheid derhalve wordt verbeurd, wanneer de offerte wordt ingetrokken;

Overwegende dat dient te worden bepaald op welke wijze de resultaten van de inschrijving aan de gegadigden worden meegedeeld en het uitvoercertificaat voor de toegewezen hoeveelheden wordt afgegeven;

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

Overwegende dat het voor de vaststelling van de uitvoerrestitutie voor de in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde produkten en om te voorkomen dat controles moeten worden ingesteld om in de gebruikte hoeveelheden basisprodukt geringe afwijkingen op te sporen die de kwaliteit van het produkt niet noemenswaardig kunnen beïnvloeden, dienstig is een forfaitaire schattingsmethode vast te stellen; dat de bepaling van het asgehalte van de verwerkte produkten het doeltreffendste middel is gebleken om de hoeveelheid basisgraan te kunnen berekenen; dat dezelfde analysemethode in de gehele Gemeenschap dient te worden gevolgd;

Overwegende dat de toekenning van een uitvoerrestitutie voor uit derde landen ingevoerd graan dat naar een derde land wordt wederuitgevoerd, niet verantwoord is; dat de restitutie derhalve alleen voor produkten uit de Gemeenschap dient te worden verleend;

Overwegende dat op grond van Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwprodukten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1525/92⁽²⁾, bij differentiëring van de restitutie naar bestemming, de restitutie eerst wordt betaald na overlegging van het bewijs dat het produkt in het derde land of in een van de derde landen waarvoor de restitutie is vastgesteld, in ongewijzigde staat is ingevoerd; dat in de graansector alleen voor Zwitserland, Oostenrijk en Liechtenstein een lagere uitvoerrestitutie is vastgesteld dan voor de overige derde landen; dat, om het grootste deel van de uitvoer van de Gemeenschap niet te hinderen door een bewijs van aankomst per bestemming te eisen, met andere middelen dient te worden gewaarborgd dat produkten waarvoor de restitutie „alle derde landen” is verleend, ook naar die landen worden uitgevoerd; dat daartoe van de overlegging van een bewijs van aankomst dient te worden afgezien telkens wanneer de uitvoer over zee geschiedt; dat een verklaring van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten dat de produkten, na in een zeewaardig schip van een bepaalde minimumtonnemaat te zijn geladen, het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten, kan worden aangemerkt als de nodige garantie ter zake te bieden;

Overwegende dat krachtens artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 geëigende maatregelen kunnen worden genomen wanneer de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor een of meer van de in artikel 1 van die verordening genoemde produkten het peil van de prijzen in de Gemeenschap bereiken en deze situatie zou kunnen voortduren en ernstiger zou kunnen worden, zodat de markt van de Gemeenschap wordt of dreigt te worden verstoord; dat het daartoe dienstig is voor een toereikend graanaanbod zorg te dragen; dat het daartoe aangewezen is om over te gaan tot de inning van de uitvoerheffingen en tot de gehele of gedeeltelijke schorsing van uitvoercertificaten;

⁽¹⁾ PB nr. L 351 van 14. 12. 1987, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 160 van 13. 6. 1992, blz. 7.

Overwegende dat, om de exporteurs toe te staan termijnzaken af te sluiten, de uitvoerheffingen vooraf moeten kunnen worden vastgesteld; dat het bij vaststelling vooraf dienstig is te bepalen dat de uitvoerheffing wordt aangepast op grond van het verschil tussen de op de dag van indiening van de certificaataanvraag geldende drempelprijs en de in de maand van uitvoer geldende drempelprijs;

Overwegende dat het, daar de in artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 beschreven situatie vrij snel kan optreden, voor de Commissie onontbeerlijk is om de afgifte van uitvoercertificaten op ongeacht welk tijdstip te kunnen schorsen;

Overwegende dat in de onderhavige verordening de bepalingen van Verordening nr. 162/67/EEG van de Commissie⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 468/92⁽⁴⁾, Verordening (EEG) nr. 3130/73 van de Commissie⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2788/86⁽⁶⁾, Verordening (EEG) nr. 279/75 van de Commissie⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2788/86, en Verordening (EEG) nr. 1281/75 van de Commissie⁽⁸⁾ zijn overgenomen onder gelijktijdige aanpassing ervan aan de huidige marktsituatie; dat deze verordeningen bijgevolg dienen te worden ingetrokken;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze verordening worden de in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde toepassingsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties vastgesteld, alsmede de in artikel 16 van genoemde verordening bedoelde, bij marktverstoring te treffen maatregelen.

Artikel 2

Voor de in artikel 1, lid 1 onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde produkten worden de uitvoerrestituties en de in artikel 15 van de onderhavige verordening bedoelde heffingen bij uitvoer, alsmede de in artikel 13, lid 4, tweede alinea, van de eerstgenoemde verordening bedoelde correctiebedragen met inachtneming van, met name, de volgende elementen vastgesteld:

- a) de prijzen en prijsontwikkelingen op de representatieve markten van de Gemeenschap
- en
- de prijsnoteringen op de markten van de derde landen;

⁽³⁾ PB nr. 128 van 27. 6. 1967, blz. 2574/67.

⁽⁴⁾ PB nr. L 53 van 28. 2. 1992, blz. 15.

⁽⁵⁾ PB nr. L 319 van 20. 11. 1973, blz. 10.

⁽⁶⁾ PB nr. L 257 van 10. 9. 1986, blz. 32.

⁽⁷⁾ PB nr. L 31 van 5. 2. 1975, blz. 8.

⁽⁸⁾ PB nr. L 131 van 22. 5. 1975, blz. 15.

- b) de gunstigste afzet- en laagste vervoerkosten, berekend vanaf de representatieve markten van de Gemeenschap tot de havens of andere plaatsen van uitvoer, alsmede de kosten voor aanvoer op de wereldmarkt;
- c) de voor de vervaardiging van verwerkte produkten benodigde hoeveelheid graan;
- d) de afzetmogelijkheden en verkoopvoorwaarden voor de betrokken produkten op de wereldmarkt;
- e) het belang van maatregelen om verstoring van de markt van de Gemeenschap te voorkomen;
- f) het economische aspect van de voorgenomen uitvoer.

Artikel 3

Artikel 13, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 geldt ook voor de in artikel 1, lid 1, onder c), van die verordening bedoelde produkten.

Onverminderd het bepaalde in artikel 13, lid 4, vierde alinea, van genoemde verordening wordt de restitutie voor produkten van GN-code 1107 aangepast, uitgaande van de drempelprijs van de basisprodukten, vermenigvuldigd met de coëfficiënt 1,3 voor de produkten van de GN-codes 1107 10 19 en 1107 10 99, en met de coëfficiënt 1,52 voor het produkt van GN-code 1107 20 00.

Artikel 4

De correctiebedragen kunnen naar bestemming worden gedifferentieerd.

Artikel 5

1. De uitvoerrestitutie voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde produkten en de in artikel 15 van de onderhavige verordening bedoelde uitvoerheffing kunnen langs de weg van een inschrijving worden vastgesteld.

De voorwaarden van de inschrijving moeten een voor alle in de Gemeenschap gevestigde personen gelijke toegang waarborgen.

De inschrijving heeft betrekking op het bedrag van de uitvoerrestitutie respectievelijk -heffing.

2. Tot het houden van een inschrijving wordt besloten volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92.

3. Het besluit tot het houden van een inschrijving gaat samen met de bekendmaking van een door de Commissie opgesteld bericht van openbare inschrijving waarin met name de verschillende data zijn vermeld waarop offertes kunnen worden ingediend, en de bevoegde diensten van de Lid-Staten waaraan de offertes moeten worden toegezonden.

4. Het besluit tot het houden van een inschrijving en het bericht van inschrijving worden bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Tussen de bekendmaking van het bericht van inschrijving en de eerste termijn voor de indiening van de offertes moeten minstens vijf dagen verlopen.

Artikel 6

1. De gegadigden nemen aan de inschrijving deel door afgifte van de schriftelijke offerte bij de bevoegde dienst van de Lid-Staat of door toezending van hun offerte aan die dienst met gebruikmaking van alle middelen van schriftelijke telecommunicatie.

2. In de offerte wordt vermeld:

- a) de referentie van de inschrijving;
- b) naam en adres van de inschrijver;
- c) aard en hoeveelheid van het uit te voeren produkt;
- d) het bedrag, per ton, van de voorgestelde uitvoerrestitutie of, in voorkomend geval, het bedrag, per ton, van de voorgestelde uitvoerheffing, waarbij de bedragen in ecu dienen te luiden.

3. De offerte is slechts geldig, indien

- a) vóór het verstrijken van de termijn voor de indiening van de offertes het bewijs wordt geleverd dat de inschrijver de inschrijvingszekerheid heeft gesteld;
- b) zij vergezeld gaat van een schriftelijke verbintenis om binnen twee dagen na ontvangst van het in artikel 8, lid 3, bedoelde bericht van toewijzing, voor de toegevoerde hoeveelheden en tot het bedrag van de ingediende offerte een verzoek tot vaststelling vooraf van de uitvoerrestitutie of, in voorkomend geval, tot vaststelling vooraf van de uitvoerheffing in te dienen;
- c) zij geen andere voorwaarden bevat dan die welke in het bericht van inschrijving zijn vermeld.

4. Een ingediende offerte mag niet worden ingetrokken.

Artikel 7

De offertes worden door de bevoegde diensten van de Lid-Staten onderzocht. Het onderzoek is niet openbaar. De bij het onderzoek betrokken personen zijn tot geheimhouding verplicht.

De offertes worden onverwijld, zonder naam, aan de Commissie meegedeeld.

Artikel 8

1. Op grond van de meegedeelde offertes besluit de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 om een maximumuitvoerrestitutie vast te stellen of, in voorkomend geval, een minimumheffing bij uitvoer en/of eventueel niet tot toewijzing over te gaan.

2. Wanneer een maximumuitvoerrestitutie wordt vastgesteld, wordt toegewezen aan die inschrijvers wier offerte gelijk is aan of lager dan die maximumrestitutie.

Wanneer een minimumuitvoerheffing wordt vastgesteld, wordt toegewezen aan die inschrijvers wier offerte gelijk is aan of hoger dan die minimumheffing.

3. Zodra de Commissie bovengenoemd besluit heeft genomen, deelt de bevoegde dienst van de betrokken Lid-Staat alle inschrijvers het resultaat van hun deelname aan de inschrijving mee.

Artikel 9

1. Nadat de bevoegde dienst van de Lid-Staat de aanvraag om het uitvoercertificaat heeft ontvangen, wordt dit certificaat aan de opdrachtnemer voor de hem toegevozen hoeveelheden afgegeven.

2. In het daartoe bestemde vak van de certificaataanvraag en van het certificaat worden de bestemmingen vermeld die in de inschrijvingsverordening zijn aangegeven. Het certificaat brengt de verplichting mee naar deze bestemmingen uit te voeren.

Artikel 10

De inschrijvingszekerheid wordt vrijgegeven wanneer

- a) de offerte niet in aanmerking is genomen;
- b) de opdrachtnemer het bewijs levert dat de in artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 891/89 van de Commissie⁽¹⁾ bedoelde zekerheid is gesteld.

Wanneer de in artikel 6, lid 3, onder b), bedoelde verbintenis niet is nagekomen, wordt, behoudens overmacht, de inschrijvingszekerheid verbeurd.

Artikel 11

De uitvoerrestituties voor de in artikel 1 lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde produkten worden ten minste eenmaal per maand vastgesteld.

Artikel 12

1. Bij de vaststelling van de uitvoerrestitutie voor meel van tarwe, mengkoren of rogge, en voor tarwegries en -griesmeel, alsmede voor mout wordt rekening gehouden met de hoeveelheid basisgraan die voor de vervaardiging van 1 000 kg van het betrokken produkt nodig is. De hoeveelheden basisgraan zijn vermeld in bijlage I.

2. Het asgehalte van meel wordt bepaald volgens de in bijlage II beschreven analysemethode.

Artikel 13

De restitutie voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde produkten wordt uitbetaald, wanneer het bewijs wordt geleverd dat de produkten van oorsprong uit de Gemeenschap zijn.

Artikel 14

In afwijking van artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 3665/87 is het bewijs dat de douaneformaliteiten met het oog op de invoer ten verbruik zijn vervuld, niet vereist voor de betaling van de in het raam van een inschrijving vastgestelde restitutie, wanneer de handelaar het bewijs levert dat het graan het douanegebied van de Gemeenschap in een zeewaardig vaartuig van minstens 2 500 brutoregisterton heeft verlaten.

Dit bewijs wordt geleverd door op het in artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 3665/87 bedoelde controle-exemplaar, het enig document of het nationale document waaruit blijkt dat het produkt het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, onderstaande, door de

bevoegde autoriteit gewaarmerkte vermelding aan te brengen:

« Exportación de cereales por vía marítima; artículo 14 del Reglamento (CEE) n° 1533/93 »;

» Eksport af korn ad søvejen — Artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1533/93 »;

» Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EWG) Nr. 1533/93 Artikel 14 »;

« Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης — Άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1533/93 »;

» Export of cereals by sea — Article 14 of Regulation (EEC) No 1533/93 »;

« Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CEE) n° 1533/93, article 14 »;

« Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CEE) n. 1533/93, art. 14 »;

» Uitvoer van graan over zee — Verordening (EEG) nr. 1533/93, artikel 14 »;

« Exportação de cereais por via marítima — Art. 14, Regulamento (CEE) n° 1533/93 ».

Artikel 15

Wanneer voor een of meer produkten de in artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde voorwaarden zijn vervuld, kunnen de volgende maatregelen worden getroffen:

- a) toepassing van een uitvoerheffing, waarbij een correctiebedrag kan worden vastgesteld. De heffing en het correctiebedrag kunnen naar bestemming worden gedifferentieerd;
- b) gehele of gedeeltelijke schorsing van de afgifte van uitvoercertificaten;
- c) gehele of gedeeltelijke afwijzing van de nog niet afgehandelde aanvragen om uitvoercertificaten.

Artikel 16

De toe te passen uitvoerheffing is die welke geldt op de dag waarop de douaneformaliteiten worden vervuld.

Op verzoek van de belanghebbende wordt evenwel voor uitvoer die tijdens de geldigheidsduur van het certificaat moet geschieden, de op de dag van de certificaataanvraag geldende uitvoerheffing, aangepast aan de drempelprijs die van kracht is gedurende de maand van uitvoer, toegepast; dit verzoek wordt samen met de certificaataanvraag ingediend.

Artikel 17

In dringende gevallen kan de Commissie de in artikel 15, onder b), genoemde maatregel treffen. Zij stelt de Lid-Staten van haar besluit in kennis en geeft aan bedoeld besluit tevens bekendheid.

Artikel 18

Verordening nr. 162/67/EEG en de Verordeningen (EEG) nr. 3130/73, (EEG) nr. 279/75, alsmede (EEG) nr. 1281/75 worden hierbij ingetrokken.

Artikel 19

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 1993.

⁽¹⁾ PB nr. L 94 van 7. 4. 1989, blz. 13.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 juni 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

	Meel, gries en griesmeel met een asgehalte (in mg) per 100 g van	Aantal kg graan per 1 000 kg meel, gries en griesmeel
1. Meel van tarwe, spelt of mengkoren	0 t/m 600	1 370
	601 t/m 900	1 280
	901 t/m 1 100	1 180
	1 101 t/m 1 650	1 090
	1 651 t/m 1 900	1 020
2. Roggemeel	0 t/m 1 400	1 370
	1 401 t/m 2 000	1 080
3. Gries en griesmeel van zachte tarwe	0 t/m 600	1 370
4. Gries en griesmeel van durumtarwe	0 t/m 1 300	1 500
	(zeef met openingen van 0,160 mm)	
	0 t/m 1 300 meer dan 1 300	1 340 1 260
5. Niet gebrande mout		1 300
Gebrande mout		1 520

BIJLAGE II**Methode voor de bepaling van het asgehalte van meel***Apparatuur*

1. Laboratoriumbalans waarop tot 0,1 mg kan worden afgelezen. Bijbehorende gewichten.
2. Elektrisch verwarmde moffeloven met temperatuurregeling en -aanwijzing en voldoende doorstroming van lucht.
3. Ronde verassingsschotels met platte bodem, met een diameter van ongeveer 5 cm en een opstaande rand met een hoogte van maximaal 2 cm ; bij voorkeur van goudplatina, doch ook van kwarts of porselein.
4. Exsiccator (binnendoorsnede ongeveer 18 cm) met koper, met geperforeerde porselein- of aluminiumplaat. Droogmiddel : calciumchloride, fosforpentoxyde of blauw gekleurd silicagel.

Werkwijze

1. Het gewicht van de hoeveelheid te behandelen materiaal is 5 à 6 g. Bij meelsoorten, waarbij een asgehalte in de droge stof van meer dan 1 % wordt verwacht, bedraagt de te behandelen hoeveelheid 2 à 3 g. Het gewicht van de hoeveelheid te behandelen materiaal kan worden afgerond tot op 10 mg ; bij alle overige wegingen wordt het gewicht tot op 0,1 mg bepaald.
2. Vlak vóór het gebruik worden de verassingsschotels in de moffeloven bij verassingstemperatuur tot constant gewicht uitgedroogd — in de regel is hiervoor een periode van 15 minuten voldoende — en in de exsiccator als aangegeven in punt 7 tot kamertemperatuur afgekoeld.
3. Het te behandelen materiaal wordt los en in een overal even dikke laag op de verassingsschotel gebracht. Vlak voor de verassing wordt het bevochtigd met 1 à 2 ml ethanol.
4. Bij geopende ovendeur worden de verassingsschotels eerst bij de toegang geplaatst en pas na volledige verbranding van het materiaal verder in de oven geschoven. Bij gesloten ovendeur moet een voldoende toevoer van lucht gegarandeerd zijn, doch deze luchtstroom mag niet zo sterk zijn dat daardoor materiaal uit de verassingsschotels wordt meegevoerd.
5. De verassing moet leiden tot algehele verbranding van het meel, derhalve eveneens van de zich eventueel in het gloeiresidu bevindende kooldeeltjes. De verassing is beëindigd, wanneer het gloeiresidu in afgekoelde toestand praktisch wit gekleurd is.
6. De verassingstemperatuur moet 900 °C bedragen.
7. Na afloop van de verassing worden de verassingsschotels uit de oven genomen, ongeveer 1 minuut op een eternietplaat gelaten, waarna ten hoogste vier stuks tegelijk in de exsiccator worden geplaatst. De gesloten exsiccator wordt in de nabijheid van de analytische balans opgesteld. Het wegen van de verassingsschotels geschiedt na volledige afkoeling (ongeveer één uur).

Resultaat van de analyse

1. Foutgrenzen : Duplobepalingen mogen tot een asgehalte van 1 % geen grotere onderlinge afwijking vertonen dan 0,02 eenheden van het asgehalte ; is het asgehalte hoger dan 1 %, dan mag de afwijking ten hoogste 2 % van het asgehalte bedragen. Bij grotere afwijkingen is herhaling noodzakelijk.
2. Het asgehalte wordt, afgerond tot op 0,01 in percenten droge stof opgegeven.